

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 45165-09-15

09 מאי 2020

לפני:

כב' השופטת דפנה חסון זכריה
נציג ציבור (מעסיקים) מר יצחק גליק

התובעת:

פלונית
ע"י ב"כ: עו"ד תמי קלנברג לוי

הנתבע:

המוסד לביטוח הלאומי
ע"י ב"כ: עו"ד עדי אזור אשכנזי

החלטה (נוסח לפרסום)

"...בדרך חזרה בכפר ויתקין אחרי שעברנו גישרון קטן הוא פתאום מחייך אלי מושיט לי יד ואומר לי לוחצים יד מתחילים מחדש... שתקתי, פחדתי מה קרה ואז הוא הסיט את הרכב לשוליים שמאלה ירד מהדרך אל שביל עפר וסביבנו עצים והוא נוסע על שביל העפר מייד הבנתי שמשהו קורה אבל שתקתי קפאתי במקום היה שקט. שקט כואב, שקט מפחיד, לא יכולתי לזוז, לא צעקתי לא שאלתי לא אמרתי לא עשיתי כלום ... מאותה ירידה לשוליים באותו היום, כל יום היינו יוצאים יחד לצהריים ארוכים. קיבלתי את השקט שרציתי במחיר גבוה מאוד... אבל לא יכולתי לחיות יותר, לסבול יותר ההשפלה הבושה הכאב חנקו אותי והחלטתי לנסות להתאבד לסמן לסביבה שאני במצוקה שאני זקוקה לעזרה. לקחתי את כל הכדורים שהיו לי בבית ובלעתי חלק לא רציתי למות רציתי עזרה ולא ידעתי איך לבקש... לא יכולתי לחיות עם עצמי, סיוטים בלילות, לא מצליחה להירדם, פחדים חרדות מהיום שהולך לבוא... הייתי מחפשת עזרה באינטרנט רושמת "מצוקה" "עזרה"..."

(מתוך דברים שכתבה התובעת במסגרת טיפול נפשי שעברה בעקבות האירועים מושא הליך זה)

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 45165-09-15

1
2 1. לפנינו תביעת התובעת להכיר בפגיעה הנפשית ממנה היא סובלת כפגיעה
3 בעבודה, כמשמעה בסעיף 79 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-
4 1995 (להלן – **חוק הביטוח הלאומי**).

רקע כללי

5
6
7
8 2. התובעת, ילידת ..., נשואה ואם ל... ילדים קטינים, עבדה בחברת ... (להלן –
9 **החברה**) משך כחמש שנים, בין השנים 2007 ל-2012, תחילה כתומכת "בק-
10 אופיס" לאנשי המכירות, ובהמשך קודמה לתפקיד אשת מכירות.

11
12 3. במסגרת תפקידה כתומכת בק-אופיס, הוצמדה התובעת למר ..., סוכן מכירות
13 בכיר בחברה (להלן – **סוכן המכירות**). הצדדים חלוקים ביחס לשאלה האם
14 התקיימו יחסי מרות בין התובעת לבין סוכן המכירות, ועל כך בהמשך הדברים.

15
16 4. על פי גרסת התובעת, בשנת 2010, יצאו השניים להפסקת צהריים ברכבו של
17 סוכן המכירות. בדרכם חזרה למשרד, הסיט סוכן המכירות את רכבו וירד
18 לשביל עפר. עת הגיעו למטע הדריס, קיים עמה יחסי מין מלאים, בתוך הרכב,
19 בניגוד לרצונה (להלן – **האירוע הראשון**).

20
21 5. מאז אותו אירוע, כך על פי גרסת התובעת, ובמשך מספר שנים, נהג סוכן
22 המכירות לקחת את התובעת להפסקות צהריים ארוכות, על בסיס יומיומי,
23 במהלכן עצר את רכבו בשולי הכביש או במקומות אחרים, וקיים עמה יחסי מין
24 מלאים, בניגוד לרצונה.

25
26 6. ביום 21.2.2011 ניסתה התובעת לשים קץ לחייה באמצעות נטילת מנת יתר של
27 כדורים. התובעת נמצאה ע"י בעלה, והובהלה לבית החולים, וכך חייה ניצלו
28 (להלן – **האירוע השני**).

29 על פי גרסת התובעת, ניסיון ההתאבדות בא על רקע סירוב מנהליה לבקשתה
30 להתקדם לתפקיד של סוכנת עצמאית בחברה, במטרה להתנתק מסוכן
31 המכירות, ותחושתה כי לא תוכל להשתחרר מכבליו.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 45165-09-15

7. לקראת סוף דרכה של התובעת בחברה, פנתה לסוכן המכירות והודיעה לו על
רצונה להביא את מערכת היחסים ביניהם לכדי סיום, וזה השיב לה בתגובה כי:
"אני משחרר אותך" (להלן – האירוע השלישי).
8. על פי גרסת התובעת, לאחר שסוכן המכירות אמר לה דברים אלה, חשפה בפני
בעלה את המאורעות ואת טיב יחסיה עם סוכן המכירות, והחלה בהליך של
שיקום.
9. בסמוך למועד בו גוללה התובעת בפני בעלה את סיפורה, הגיש האחרון תלונה
בשמה לחברה. החברה מינתה את גב' ... ורואת חשבון חיצונית לחברה, כממונה
לבחינת תלונתה של התובעת (להלן – הממונה), וביום 5.3.2012 סיכמה את
מסקנותיה בדוח (נ/3).
10. התובעת הגישה תביעה אזרחית כנגד סוכן המכירות והחברה, במסגרתה התנהל
הליך של גישור בפני כב' השופטת בדימוס, גב' דינה אפרתי.
הליך הגישור, צלח וביום 16.1.2013 נחתם הסכם גישור בין הצדדים (נספח ח'
לתצהיר התובעת), מכוחו שילמו לה כל אחד מהנתבעים – הן החברה והן סוכן
המכירות, "פיצוי מיוחד", כך על פי לשון ההסכם, בסך של 40,000 ₪ (בסך הכל,
קיבלה התובעת מכוח הסכם הגישור פיצוי בסך של 80,000 ₪).
11. ביום 26.5.2013 הגישה התובעת תביעה לתשלום דמי פגיעה והודעה על פגיעה
בעבודה בגין הטרדה מינית בעבודה, ובהחלטה מיום 30.9.2014 דחה הנתבע את
תביעתה.
מכאן התביעה שלפנינו.
12. בדיוני ההוכחות שהתקיימו בימים 25.12.2018 ו-6.10.2019 העידו בפנינו מטעם
התובעת – התובעת בעצמה, ומטעם הנתבע – מר ..., הבעלים והמנכ"ל של
החברה; גב' ..., עובדת נוספת בבק-אופיס בחברה; מר ..., מנהל השיווק
והמכירות בזמנים הרלבנטיים לתביעה (להלן – מנהל השיווק); הממונה; וסוכן
המכירות.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 45165-09-15

13. ב"כ המוסד לביטוח הלאומי, עו"ד עדי עזר אשכנזי, ניהלה את ההליך ברגישות ראויה לציון.

בהתאם להסכמה הדיונית אליה הגיעו הצדדים, העידו תחילה עדי הנתבע, ורק לאחריו נשמעה עדות התובעת, במועד נפרד.

תמצית טענות הצדדים

14. התובעת מבקשת לראות בכל אחד משלושת האירועים שפורטו לעיל – "אירוע הפרדס" מאוקטובר 2010 (האירוע הראשון), ניסיון ההתאבדות מיום 21.2.2011 (האירוע השני), והאירוע במסגרתו אמר לה סוכן המכירות "אני משחרר אותך" (האירוע השלישי) – כאירוע חריג בעבודה, שהוביל לליקוי הנפשי ממנו היא סובלת.

לטענתה, היחסים המיניים שהתקיימו בינה לבין סוכן המכירות נכפו עליה בניגוד לרצונה, תוך ניצול יחסי הכוחות ששררו ביניהם, ותוך ניצול המצוקה הכלכלית אליה נקלעה באותה העת משפחתה בעקבות התפטרותו של בעלה מעבודתו.

התובעת הוסיפה, כי אין לזקוף לחובתה את העובדה כי אינה זוכרת במדויק את מועד האירוע הראשון, שכן מן המפורסמות הוא שנפגעות תקיפה מינית אינן נוהגות לתעד את התאריכים בהם נפגעו. עוד היא טענה, כי אף אם עדותה לא הייתה סדורה לחלוטין בהקשר זה, הרי שגם זאת אין לזקוף לחובתה, כמקובל ביחס לנפגעות הטרדה מינית.

עוד טענה התובעת, כי אפילו לא עלה בידה למקם בזמן מדויק את האירוע הראשון, הרי שהוכח כי זה אכן התרחש, וגרם לה לדחק נפשי יוצא דופן.

התובעת מבקשת לראות בהסכם הגישור שנחתם בין הצדדים משום חיזוק לגרסתה, שכן לשיטתה אין זה סביר כי הן החברה והן סוכן המכירות שילמו לה סכומים כה נכבדים אלמלא היה מדובר באירוע של הטרדה מינית בעבודה.

בנוסף טענה התובעת, כי הניסיון האובדני מפברואר 2011 היווה איתות למצוקתה, וכי יש בו כדי להעיד על כך שאין המדובר במערכת יחסים מוסכמת.

15. הנתבע לא הכחיש את עצם קיומם של האירועים, אלא שלשיטתו, לא עלה בידו התובעת להוכיח קיומם של יחסים העולים כדי הטרדה מינית בעבודה, או ניצול יחסי מרות. הנתבע הכחיש קיומם של יחסי מרות בין התובעת לבין סוכן

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 45165-09-15

המכירות, וטען כי התובעת הייתה כפופה למנהל השיווק ולמנכ"ל החברה, ולא לסוכן המכירות.

משכך, האירוע הראשון, כמו אלה שלאחריו, היוו חלק ממערכת יחסים רומנטית ומוסכמת שהתקיימה בין שני קולגות לעבודה, כך לטענת הנתבע.

הנתבע הוסיף, כי לא זאת בלבד שהתנהל קשר מיני בין התובעת לבין סוכן המכירות, אלא שהתנהל קשר מיני אף בין התובעת לבין מר... מנהל השיווק שהחליף בתפקידו את מר... (להלן – **מנהל השיווק החדש**), אף זאת בהסכמת התובעת, עובדה שהובילה לעזיבתו של מנהל השיווק החדש את החברה בחלוף כחודשיים בלבד מיום שהחל לעבוד בה, וכי יש בכך כדי להעיד אף על אופי היחסים שבין התובעת לבין סוכן המכירות.

הוסיף הנתבע וטען, כי לא עלה בידי התובעת להוכיח קיומו של אירוע חריג, שניתן לבדודו בזמן ובמקום. התובעת לא פירטה ולו אירוע אחד מבין האירועים אותם ביקשה לייחס במסגרת כתב התביעה למצבה הנפשי, לא בטופס התביעה שהוגש למוסד, ולא בהודעתה לחוקר המוסד, ועובדה זו תומכת בגרסת הנתבע לפיה טיב היחסים שבין התובעת לסוכן המכירות היה רומנטי, כך שאין מדובר באירוע חריג בעבודה.

דיון והכרעה

16. בסעיף 79 לחוק הוגדרה "פגיעה בעבודה" כתאונת עבודה או מחלת מקצוע. תאונת עבודה הוגדרה בחוק כ-

"תאונה שאירעה תוך כדי עבודתו ועקב עבודתו אצל מעבידו או מטעמו, ובעובד עצמאי - תוך כדי עיסוקו במשלח ידו ועקב עיסוקו במשלח ידו."

17. ביחס לפגיעה נפשית בעבודה, קבע בית הדין הארצי כדלקמן: לאחרונה שב בית הדין הארצי לעבודה על ההלכה הנוגעת לפגיעה נפשית בעבודה, וכך הוא קבע (עב"ל 24888-10-18 **סוכן המכירות אהרון - המוסד לביטוח לאומי**, מיום 10.7.2019):

"...על מנת שתוכר פגיעה נפשית כ"תאונת עבודה" כמשמעה בחוק על המבוטח להוכיח תחילה כי התרחש אירוע אובייקטיבי מיוחד בעבודתו "הקשור לעבודה שניתן

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 45165-09-15

לאיתור בזמן ובמקום"; כי מדובר באירוע מיוחד לגביו של דחק נפשי בלתי רגיל, אשר נגרם לו בשל אותו אירוע וכי הקשר הסיבתי שבין האירוע לבין הדחק הנפשי האמור מוערך "בסבירות העולה על 50%" (ר' עב"ל (ארצי) 201/10 לוי – המוסד לביטוח לאומי (7.3.11); עב"ל (ארצי) 50/09 סידה - המוסד לביטוח לאומי (21.10.10)).

עוד הובהר לעניין מהותו של ה "אירוע האובייקטיבי המוגדר בזמן ובמקום" כי די בהוכחת "אירוע מיוחד" היוצא מגדר שגרת העבודה הרגילה וכי אין נדרשת הוכחתו של "אירוע חריג".

(ר' עב"ל (ארצי) 407/07 אביבה בן דוד – המוסד לביטוח לאומי (30.12.08); עב"ל (ארצי) 1434/04 עדה זהבית - המוסד לביטוח לאומי (14.3.06); עב"ל (ארצי) 36321-04-11 מרגלית בנט - המוסד לביטוח לאומי (31.1.12); עב"ל (ארצי) 31298-09-10 משה בר ששת - המוסד לביטוח לאומי (24.12.12) להלן- עניין בר ששת).

אשר לאופן ההערכה הראשוני של סווג האירוע כ- "אירוע מיוחד", וזאת, טרם מינויו של מומחה רפואי, נקבע כי: "מן ההכרח שאותו אירוע יהא מוגדר במקום ובזמן, ועל פני הדברים יהא ניתן להעריך כי הוא הטביע חותם על התובע וגרם לו לדחק נפשי שאינו רגיל אצלו. אותו דחק נפשי בלתי רגיל צריך להיקבע קודם כל סובייקטיבית לגבי התובע עצמו, דהיינו, יש לבחון כיצד השפיע עליו האירוע בעבודה ולא כיצד ראוי היה שאותו אירוע בעבודה ישפיע עליו."

(ר' - עב"ל (ארצי) 497/99 ישעיהו יוסף - המוסד לביטוח לאומי (10.12.02); ר' גם-עב"ל (ארצי) 1003/02 לוזיאנה בנשטרית – המוסד לביטוח לאומי (29.3.06); עב"ל (ארצי) 31298-09-10 עניין בר ששת (ההדגשות הוספו נ.ר.)). עוד נפסק, ביחס לאופן ההערכה הראשוני של "חריגות האירוע", כי די להביא "ראשית דאיה" לכך שאירע בעבודה אירוע שניתן לראותו ככזה הכרוך במאמץ מיוחד, נפשי או גופני" (עב"ל (ארצי) 145/03 סבאח עראדה – המוסד לביטוח לאומי (2.3.05) להלן- עניין עראדה) (ההדגשה הוספה נ.ר.).

מורם מן האמור, כי סווג האירוע כ- "אירוע מיוחד" בשלב הראשוני, מצריך קיומם של שני תנאים מצטברים כמותיים באופיים: האחד - בעל אופי אובייקטיבי, המחייב קיומה של חריגה (ולו במידה מסויימת) משגרת העבודה הרגילה במקום העבודה ואילו השני - בעל אופי סובייקטיבי, המחייב קיומה של השפעה נפשית אפשרית של האירוע על המבוטח הספציפי (אף היא לפחות במידה מסויימת).

בהתאם לכך, ההערכה הנוגעת לסיווג האירוע כ- "אירוע מיוחד", כפי שהיא נעשית בשלב הראשוני של בירור התביעה, טרם למינוי מומחה רפואי, מבטאת למעשה שקלול לכאורי "על פני הדברים" של שני גורמים: ההיקף

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 45165-09-15

המוערך של התנאי האובייקטיבי, הנוגע למידת הריחוק של האירוע משגרת העבודה הרגילה (וזאת, בהתבסס על "ניסיון החיים", ככל שיש בו ללמד על השפעה נפשית אפשרית של האירוע המדובר על "מבוטח סביר" בנסיבות דומות) וההיקף המוערך של התנאי הסובייקטיבי (ככל שניתן ללמוד עליו מן הראיות הנוגעות לאופן התגובה הסובייקטיבי של המבוטח לאותו אירוע ולעוצמתה של אותה תגובה).

עם זאת, נוכח ההכרה במגבלותיה של יכולת ההערכה הראשונית הנוגעת למידת החריגות או הייחוד של האירוע, בהיבט האובייקטיבי והסובייקטיבי כאחד, ונוכח ההכרה בכך שיכול ובמקרים מסויימים יתעורר קושי להעריך, ללא סיוע של מומחה רפואי, האם האירוע המדובר עלול לגרום, על פני הדברים, לדחק נפשי בכלל (התנאי האובייקטיבי) ו/או האם הוא עשוי היה לגרום לדחק נפשי אצל המבוטח הספציפי (התנאי הסובייקטיבי) או כיצד יש לשקלל בין השניים - הרי שיש ללכת בנתיב שהותווה זה מכבר במקום בו מקנן ספק או קושי באשר לסווג האירוע. נתיב המוביל למינוי מומחה רפואי, חלף הדחיה של התביעה על סיפה, בנסיבות של ספק בדבר "חריגות" או "ייחוד" האירוע". עב"ל (ארצי) 50727-09-14 פלוני – המוסד לביטוח לאומי (23.11.2015).

(ההדגשות במקור, ד.ח.ז.)

18. לאחר שנתנו את דעתנו לטענות הצדדים, ולאחר ששקלנו את כלל הראיות שהונחו בפנינו, הגענו לכלל מסקנה כי עלה בידי התובעת להוכיח כי האירועים הראשון והשלישי היוו אירועים מיוחדים בעבודה, המצדיקים מינוי מומחה רפואי שיקבע את הקשר הסיבתי בינם לבין מצבה הנפשי, וכי אין לראות באירוע השני משום אירוע מיוחד בעבודה. להלן טעמינו.

האירוע הראשון – "אירוע הפרדס"

19. ראשית ייאמר, כי הוכח בפנינו כי האירוע הראשון היה אירוע בעבודה, המוגדר בזמן ובמקום.

20. באשר לאיתור האירוע בזמן – התובעת אמנם לא הצליחה להצביע על המועד המדויק בו אירע האירוע הראשון, אולם היא העידה כי זה אירע בסביבות חודש ספטמבר או אוקטובר בשנת 2010, סמוך למועד פטירת אמו של סוכן המכירות,

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 45165-09-15

במהלך הפסקת צהריים אליה יצאו וסוכן המכירות (שורות 19-20 בעמ' 5
להודעת התובעת בפני חוקר המוסד ; סעיף 4 לתצהיר התובעת).

21. סוכן המכירות אישר אף הוא במסגרת חקירתו הנגדית, כי הקשר הרומנטי בינו
לבין התובעת החל בסמוך לפטירת אמו באפריל 2010 (עדות סוכן המכירות
בשורות 20-23 בעמ' 25 לפרוטוקול).

22. התובעת הצביעה בבירור אף על מקום האירוע – **"בדרך חזרה מכפר ויתקין
לכיוון כביש 4 ממערב למזרח אחרי גשר קטן, לאחר חורשה ורפת במטע
הדרים"** (סעיף 4 לתצהירה). אף במסגרת חקירתה הנגדית העידה התובעת כי :

**"וזה הייתה פגישה של בערך שעה, שעה וחצי, שהוא כתש
אותי. ואז בדרך חזרה היה שקט, הייתה דממה. ואז, ואז
הוא קצת סטה עם הרכב מהכביש, ירד לשולי הדרך ונסע...
הוא עצר את הדרך, הוא עצר. עברנו, ירדנו מהכביש, וצד
שמאל הייתה רפת. ואז פנה לפרדס, בפרדס שם, בין
העצים.
עו"ד אשכנזי: זה היה המגע המיני הראשון שלכם?
העדה, גב'...: כן".**
(שורות 2-9 בעמ' 32 לפרוטוקול).

23. באשר למחלוקת העובדתית שנתגלעה בין הצדדים באשר לטיב היחסים שבין
התובעת לבין סוכן המכירות, ייאמר מיד, כי לא שוכנענו כי מדובר ברומן
בהסכמה.

24. ממכלול הראיות שהובאו בפנינו, עולה תמונה קשה ביותר, של יחסי "שולט-
נשלטת", תוך ניצול ממושך של יחסי הכוחות בין התובעת לבין סוכן המכירות,
אף שאין המדובר ביחסי מרות פורמליים.
משך תקופה של מספר שנים, שימשה התובעת, שלא מרצונה, כמעין שפחת מין
של סוכן המכירות, כשהיא אינה מוצאת בתוכה כוחות נפש להתנגד למערכת
היחסים הכופה אליה נקלעה עמו, מתוך חרדה לעתידה הכלכלי ועקב השיתוק
הנפשי העמוק אליו נקלעה בעקבות יחסים אלה.
ונפרט.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 45165-09-15

25. ראשית נזכיר, כי הנתבע לא חלק על עצם קיומו של האירוע הראשון, אלא
שליטתו, אירוע זה היווה חלק ממערכת יחסים רומנטית ומוסכמת
שהתקיימה בין סוכן המכירות לתובעת.
26. אלא שכפי שיפורט ביתר הרחבה להלן, גרסה זו אינה נתמכת ולו בראשית ראייה,
ובפרט אינה נתמכת בעדותו של העד המרכזי מטעם הנתבע – סוכן המכירות,
שהעיד בפנינו, בניגוד לגרסת הנתבע, כי מעולם לא התקיימו יחסים בעלי אופי
מיני בינו לבין התובעת, כי אם "רומן וירטואלי ואפלטוני" בלבד, כלשונו.
27. למעשה, די היה בכך על מנת לקבוע כי מבין שתי הגרסאות אנו מעדיפים את
גרסת התובעת, ולהורות על מינוי מומחה רפואי.
28. אלא שכפי שיפורט להלן, גרסת התובעת נסמכת על אדנים מוצקים עד מאד,
הנתמכים לא רק בעדותה, שהייתה מהימנה עלינו עד מאד, אלא אף ביתר
העדויות שהובאו בפנינו, וכן במסמכים רפואיים ואחרים, שנערכו בזמן אמת
ושלא לצורך התדיינות משפטית.
- משכך, סברנו כי לא יהא זה ראוי לקבל את גרסת התובעת רק על סמך דלות
גרסתו של הנתבע.
29. למן תחילת דרכה של התובעת בחברה, בשנת 2007, נהג בה סוכן המכירות
בזלזול, בכוחניות ובאגרסיביות.
- כך למשל, העידה התובעת כי סוכן המכירות נהג להתקשר אליה מדי בוקר
בהיותו בדרכו לעבודה וליתן לה הוראות באופן אגרסיבי (שורות 13-15 בעמ' 30
לפרוטוקול; שורות 3-6 ו-8-9 בעמ' 4 להודעת התובעת בפני חוקר המוסד).
- עוד היא העידה כי "הוא היה צועק עליי. הוא היה הולך, נכנס. נגיד משהו לא
היה מתבצע כמו שצריך, הוא היה פשוט מתפוצץ עליי לפני כולם. היה צועק
עליי, בצורה. היה עומד כזה ואומר. אומר לפני כולם שאני כמו תוכי ג'אקו, עם
התוכי הזה. אלה היו משפטים קבועים" (שורות 19-22 בעמ' 30 לפרוטוקול).
- עדותה זו תואמת את תוכן דבריה במסגרת הודעתה לחוקר המוסד, שם היא
ציינה כי "... סוכן המכירות הוא טיפוס כוחני מאד... הוא נתן הנחיות ואני
ביצעתי. דאגתי לא להכנס איתו לעימותים, זה היה בערך כ-3 שנים, במשך ה-
3 שנים נאמרו לי על ידו משפטים כגון: "אם היה פה תוכי היה קולט יותר

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 45165-09-15

ממך", היה אומר לי "גולם" (שורות 11-3 בעמ' 4 להודעת התובעת בפני חוקר המוסד).

30. כשלוש שנים לאחר מועד תחילת עבודתה של התובעת בחברה, בחודש יולי 2010, התפטר בעלה, ..., מעבודתו כ..., ויצא לדרך עצמאית. בתקופה הראשונה שלאחר יציאתו של בעלה של התובעת לעצמאות, נטל פרנסת המשפחה הוטל כולו על כתפיה של התובעת, לרבות עול תשלום המשכנתא (סעיף 12 לתצהיר התובעת).

סמוך לאותה העת, באוגוסט 2010, נפטרה אמו של סוכן המכירות, והוא חווה משבר עמוק, שבעקבותיו יחסו המזלזל כלפי התובעת הלך והחמיר עד שהפך בלתי נסבל (סעיפים 13 ו-19 לתצהיר התובעת).

31. מעדות התובעת, שלא נסתרה, והייתה כאמור, מהימנה עלינו, עולה, כי באותה העת הייתה חרדה לעתידה הכלכלי של משפחתה. היא ראתה בסוכן המכירות גורם מכריע ביחס לעתידה בחברה, ומשכך חיפשה דרך לייצב את יחסיה עמו. זו הסיבה בשלה החליטה להזמין את סוכן המכירות לארוחת צהריים משותפת, ולא רצונה לקיים עמו מערכת יחסים מינית או רומנטית.

32. במסגרת הודעתה לחוקר המוסד, העידה התובעת כי :

"בערך ב 2010 אמא של ... (סוכן המכירות, ד.ח.ז) נפטרה, באותה תקופה הוא נעשה ממש אכזר, צעק עליי המון, באותה תקופה המצב נעשה בלתי נסבל... באותה תקופה בעלי... שהוא ... במקצועו עזב את עבודתו כשכיר והתחיל לעבוד כעצמאי, ואז כל הפרנסה נפלה עלי, כי בתחילת דרכו לא הייתה הכנסה בכלל, ואז נאלצתי "להשלים" עם ... (סוכן המכירות, ד.ח.ז), כי באותה תקופה הוא היה מאיים עלי שהזמן שלי קצר ומחפשים תומכת חדשה, יזמתי עם ... (סוכן המכירות, ד.ח.ז) שיחת פיוס, אני התנצלתי והוא נזף בי במשך שעה"
(שורה 16 בעמ' 4 עד שורה 7 בעמ' 5 להודעת התובעת בפני חוקר המוסד).

33. אף במסגרת חקירתה הנגדית העידה התובעת כי :

"אני מבקשת לעבור למישהו אחר. הבנתי מ... (מנהל השיווק, ד.ח.ז) שאין, זה המצב. ... (סוכן המכירות, ד.ח.ז),

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 45165-09-15

1 אי אפשר להזיז אותנו. כאילו, אי אפשר להזיז אותי ממנו.
2 ואז הלכנו לאיזה רב, והוא אמר לי, הוא אמר לנו, ש... (בעלה
3 של התובעת, ד.ח.ז.) יכול לצאת להיות עצמאי, ושהכל בסדר.
4 וואו. שהוא יכול לצאת להיות עצמאי, ואז אני אמרתי, 'אני
5 חייבת להשלים עם ... (סוכן המכירות, ד.ח.ז.)'. כאילו,
6 להפוך את החיים ליותר קלים. כל הזמן כשאני עשיתי מה
7 שהוא אומר, הכל היה בסדר. הכל התנהל, היה בסדר".
8 (שורות 20-25 בעמ' 29 לפרוטוקול)

ובהמשך:

12 "כש... (בעלה של התובעת, ד.ח.ז.) יצא להיות עצמאי, הבנתי
13 שאני המשכורת היחידה. והייתי צריכה לבוא לעבודה כל
14 יום, ולראות את התופת הזאת. ואמרתי, 'אם אני אתקפל,
15 ואם אני אתפייס איתו, אז יהיה לי יותר קל לעבוד'. כי
16 ניסיתי לפני כן להתנתק, לעשות רק את העבודה שלי וזהו.
17 וזה לא עזר. זה הפך להיות גרוע. כשהתמקדתי בעבודה,
18 הוא הפך להיות יותר אגרסיבי. אז החלטתי שאני אעשה
19 משהו חריג, ואני אגיד לו, 'בוא נצא להפסקת צהריים,
20 ונדבר על מה שאני מרגישה, מה אפשר לעשות'. וזה היה
21 אחרי שאמא שלו נפטרה, אז אמרתי שהוא גם, מבחינה
22 נפשית, אולי הוא יהיה פחות אגרסיבי, כי הוא עבר חוויה
23 לא פשוטה.
24 (שורות 1-8 בעמ' 30 לפרוטוקול).

וכן:

28 "הוא (בעלה של התובעת, גיא, ד.ח.ז.) נורא התאמץ כדי כן
29 להכניס עבודה. מאוד מאוד התאמץ. וראיתי שזה קשה, וזה
30 בלתי אפשרי כמעט"
31 (שורות 6-8 בעמ' 37 לפרוטוקול)

33 34. עוד שוכנענו, כי בין התובעת לבין סוכן המכירות התקיימו יחסי "חזק"- "חלש",
34 וכי התובעת חשה כי סוכן המכירות עשוי להכריע את גורלה בחברה, אף אם לא
35 התקיימו ביניהם יחסי מרות באופן פורמלי.

37 35. כך למשל, העידה התובעת כי מעמדו של סוכן המכירות היה חזק יותר אפילו
38 ממעמדו של מנהל השיווק החדש, שהיה ממונה עליו, וכי אפילו הוא לא יכול
39 היה לסייע לה להיחלץ ממערכת היחסים עם סוכן המכירות, נוכח מעמדו של
40 סוכן המכירות בחברה:

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 45165-09-15

1 "הוא אמר לי שהוא לא יכול להזיז את... (סוכן המכירות,
2 ד.ח.ז.), ש... (סוכן המכירות, ד.ח.ז.) מכניס המון כסף
3 לחברה"
4 (שורות 25-26 בעמ' 46 לפרוטוקול)
5

6 ובהמשך:

7
8 "אני יכולה להניח, אני מניחה שהוא (מנהל השיווק החדש,
9 ד.ח.ז.) הבין כמוני, שסוכן המכירות כל כך חזק, והשליטה
10 שלו שם ב... (מנכ"ל החברה ובעליה, ד.ח.ז.) ובכל מה
11 שקורה, היא פשוט, זה מקום לא שפוי. זה מקום לא
12 הגיוני"
13 (שורות 19-20 בעמ' 47 לפרוטוקול)
14

15 אף במסגרת חקירתה בפני חוקר המוסד העידה התובעת כי:

16
17 "... כש... (מנהל השיווק החדש, ד.ח.ז.) בא ואמר לי שהוא
18 לא יכול להרחיק אותו בגלל המעמד שלו בעבודה..."
19 (שורות 10-11 בעמ' 8 להודעת התובעת בפני חוקר המוסד)
20

21 וכן:

22 "... לא הרגשתי שיש לי עם מי לדבר. ... (מנהל השיווק,
23 ד.ח.ז.) היה מאוד בעדו (בעד סוכן המכירות, ד.ח.ז.). כמוני
24 היה אפשר להביא 100, סוכן המכירות מבחינתם היה
25 תרנגולת שמטילה ביצי זהב"
26 (שורות 16-18 בעמ' 7 להודעת התובעת בפני חוקר המוסד).
27

28 ועוד:

29 "... לא היה לי למי לספר, הוא היה מצד אחד פוגע בי, ומצד
30 שני נוגע בי ומתקרב אלי, ואני במבוי סתום. זה היה בולט
31 לכולם שאני בעמדת כניעה והוא בעמדת שליטה"
32 (שורות 16-18 בעמ' 5 להודעת התובעת בפני חוקר המוסד)
33

34 36. עוד העידה התובעת בהקשר למעמדו של סוכן המכירות בחברה, כי "ל... (סוכן
35 המכירות, ד.ח.ז.) היו מכירות רבות, היו לו קבלות, ו... (מנכ"ל החברה ובעליה,
36 ד.ח.ז.) אהב אותו כי הוא הביא הרבה כסף לחברה, ... (סוכן המכירות, ד.ח.ז.)
37 צעק אפילו על ... (מנכ"ל החברה ובעליה, ד.ח.ז.) הבעלים" (שורות 14-15
38 בעמ' 4 להודעת התובעת בפני חוקר המוסד).
39

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 45165-09-15

37. באשר להשפעה של סוכן המכירות על עתידה של התובעת בחברה, העידה
התובעת כי :

**"אני ניגשתי ל... (מנהל השיווק, ד.ח.ז.) וביקשתי העלאה
בשכר ולא קיבלתי. ... (סוכן המכירות, ד.ח.ז.) אמר לי את
תעשי מה שאני מבקש ממך, יועלה שכרך"
(שורות 10-12 בעמ' 5 להודעת התובעת בפני חוקר המוסד).**

וכן :

**"בשנה האחרונה קיימנו יחסי מין על כל המשתמע מכך,
וכל תקופה מסוימת היה עדכון שכר בהמלצתו"
(שורות 6-7 בעמ' 6 להודעת התובעת בפני חוקר המוסד)**

38. עוד הוכח בפנינו, כי בשלב כלשהו התובעת אכן קודמה בתפקידה, מתפקיד של
בק-אופיס לתפקיד של סוכנת מכירות שטח (עדות מנהל השיווק : שורות 30-31
בעמ' 18 לפרוטוקול ; עדות סוכן המכירות : שורות 13-14 בעמ' 24 לפרוטוקול ;
עדות התובעת : שורות 3-4 בעמ' 35 לפרוטוקול), וכי כתוצאה מכך עלה שכרה
מסך של כ-5,000-6,000 ₪ לחודש, לשכר של כ-15,000 ₪ לחודש (עדות מנכ"ל
החברה : שורות 12-20 בעמ' 10 לפרוטוקול ; עדות מנהל השיווק : שורות 25-26
בעמ' 18 לפרוטוקול, ושורות 30-33 בעמ' 19 לפרוטוקול ; הודעת התובעת בפני
חוקר המוסד : שורות 14-16 בעמ' 3 להודעת התובעת בפני חוקר המוסד).
בנוסף, הוכח בפנינו, כי קידום מסוג זה אינו נהוג בחברה, וכי מבחינה זו,
הקידום של התובעת היה חריג (עדות מנהל השיווק : שורות 2-6 בעמ' 19
לפרוטוקול).

39. התובעת אף העידה, כי קידומה בחברה היה תוצר של יחסי המין עם סוכן
המכירות, וכי **"מכרתי את נשמתי לשטן כדי להתקדם"** (שורה 1 בעמ' 4
להודעת התובעת בפני חוקר המוסד), ללמדך, שסוכן המכירות אכן היה, לכל
הפחות על פי השקפת התובעת, בעל השפעה מכרעת על גורלה בחברה.

40. ערים אנו למחלוקת שנפלה בין הצדדים ביחס לקיומם של יחסי מרות בין
התובעת לבין סוכן המכירות. אמנם, אין צורך בקיומם של יחסי מרות לצורך
הוכחת קיומו של "אירוע מיוחד" בעבודה. ואולם, במקרה שלפנינו, יחסי
הכוחות שבין התובעת לבין סוכן המכירות, ותחושתה של התובעת שסוכן

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 45165-09-15

המכירות עשוי להכריע את גורלה ואת גורל משפחתה, הם שהיוו את המניע להיעדר הבעת התנגדות מפורשת מצדה ליחסים שנכפו עליה, בניגוד לרצונה.

41. אף אם התובעת לא הייתה כפופה לסוכן המכירות באופן פורמלי, ואף אם לא התקיימו יחסי מרות בין השניים, ברי כי יחסי הכוחות ביניהם היו יחסים של "חזק"- "חלש", והוא נתפס בעיניה כבעל השפעה משמעותית, העשויה להכריע את עתידה המקצועי בחברה, ואת תנאי שכרה.

42. התובעת יזמה, אפוא, את ארוחת הצהריים עם סוכן המכירות במטרה "להשלים" עמו, כך כלשון התובעת, וליישר עמו את ההדורים. לא רגשות רומנטיים חשה התובעת כלפי סוכן המכירות, כי אם חרדה עמוקה שנבעה ממעמדו בחברה ומיחסו הכוחני והמזלזל כלפיה, שהחמיר לאחר פטירת אמו, מחד, ומהמצוקה הכלכלית אליה נקלעה משפחתה באותה העת, מאידך.

43. אלא שהשתלשלות העניינים הייתה בניגוד לציפיותיה ולתקוותיה של התובעת. לא זאת בלבד שהשיחה לא התנהלה כפי שציפתה, אלא שבמסגרת אותה שיחה המשיך סוכן המכירות להשפילה, תוך שהוא מבהיר לה כי היא "כלום בלעדיו", כי מוטב לה לסור למרותו (סעיפים 14-15 לתצהיר התובעת), וכי ככל שלא תעשה כן, "ישלחו אותה הביתה":

**"ש: אוקי. נסעתם ב-2 רכבים? ברכב 1?
ת: ברכב שלו.
ש: ברכב שלו. מה היה בדרך? מה היה תוך כדי השיחה?
ת: כל השיחה הוא כתש אותי. הוא הסביר לי כמה אני קטנה, וכמה שאין לי סיכוי להיות סוכנת ולהתקדם איכשהו (לא ברור). שאם הוא, אם אני לא אתנהג לפי מה שהוא מבקש ממני, אז ישלחו אותי הביתה. שכבר חושבים להביא מישהו אחר, מישהי אחרת, כי לפני כן כאילו התמרדתי. ושאם אני לא אעשה מה שהוא אומר לי, והוא לא יגיד ל... (מנהל השיווק ולמנכ"ל החברה, ד.ח.ז.) שאני בסדר, אז אני פשוט הולכת הביתה. וזה רק תלוי בי. אם אני אתיישר, אם אני אעשה מה שהוא אומר לי, כמו שהוא אומר לי. אז הכל יהיה בסדר."**

(שורות 31-24 בעמ' 33 לפרוטוקול)

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 45165-09-15

44. הנה כי כן, ניסיונה של התובעת להביא לרגיעה ביחסו של סוכן המכירות כלפיה באמצעות שיחה ובילוי משותף בארוחת צהריים – כשל.

45. האירוע הראשון התרחש בסמוך לאותה "כתישה", כפי שתיארה זאת התובעת, כשהיא מצויה במצב של ייאוש וחוסר אונים:

"הממונה (הכוונה לסוכן המכירות, ד.ח.ז.) הסיט את רכבו וירד לשביל עפר. הבנתי כי משהו רע עומד להתרחש אך חשתי קפואה במקום, היה שקט ומפחיד שם, לא יכלתי להגיב ולא יכלתי לזוז. הממונה תקף אותי מינית, בניגוד לרצוני אך בגלל הפחד ממנו והמצב לא יכלתי לעשות דבר" (סעיפים 5 לתצהיר התובעת, וכן ראו סעיפים 3 ו-16 לתצהירה).

46. אף במסגרת דברים שכתבה התובעת בשנת 2015, כחלק מטיפול נפשי אותו עברה אצל ד"ר ... (המסמך הוגש לתיק בית הדין בהסכמת הצדדים, ביום 10.10.2019), עליו נרחיב עוד את דברינו בהמשך, ציינה התובעת כי:

"...בדרך חזרה בכפר ויתקין אחרי שעברנו גישרון קטן הוא פתאום מחייך אלי מושיט לי יד ואומר לי לוחצים יד מתחילים מחדש, ואני מופתעת כולי מה קרה בשניות האלה של הנסיעה הרי לא אמרתי כלום שתקתי, פחדתי מה קרה ואז הוא הסיט את הרכב לשוליים שמאלה ירד מהדרך אל שביל עפר וסביבנו עצים והוא נוסע על שביל העפר מייד הבנתי שמהו קורה אבל שתקתי קפאתי במקום היה שקט שקט כואב שקט מפחיד לא יכולתי לזוז, לא צעקתי לא שאלתי לא אמרתי לא עשיתי כלום... שתקתי קפאתי פחדתי כבר לא נשאר לי כוח, לא התנגדתי, לא יכולתי להתנגד את זה אני מבינה היום....
...הוא ראה אותי פצועה וניצל את הרגע, אותו רגע שהפך לשגרה ארוכה".

47. הנה כי כן, סוכן המכירות קיים עם התובעת יחסי מין בסופה של אותה הפסקת הצהריים, תוך שהיא נתונה במצב של שיתוק, חרדה, והיעדר מסוגלות נפשית להתנגד למעשיו.

48. למרבה הצער, האירוע הראשון היווה רק את "יריית הפתיחה" למסכת של הטרדות מיניות קשות. לאחריו לא פסקו האירועים, והתובעת לא מצאה בעצמה כוחות להתנגד למתרחש.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 45165-09-15

התובעת לא ביקשה, אמנם, לייחס למצבה הנפשי במסגרת הליך זה את כל האירועים במסגרתם, לטענתה, סוכן המכירות כפה עצמו עליה, ואולם, התחושות שליוו אותה כל אותה תקופה, יש בהם כדי להעיד על אופי היחסים שבינה לבין סוכן המכירות. על פי תפיסת התובעת – אין עסקינן במערכת יחסים רומנטית, כי אם בגביר ובשפחת מין, באדון ובבובת שעשועים:

"היו לנו 2 עמדות נפרדות, וכל הזמן הוא היה מבקש שאני אבוא לשבת לידו. כל היום הייתי לידו, זה היה כמו. הייתי כמו חיית צעצוע שם, פשוט חיית משחק".
(שורות 30-32 בעמ' 33 לפרוטוקול)

49. בין התובעת לבין סוכן המכירות היה מעין "הסכם שבעל פה" לפיו ככל שהיא תספק את צרכיו המיניים על פי דרישתו, לא יבולע לה. משכך, ומתוך חרדה לעתידה הכלכלי, נכנעה התובעת לרצונותיו משך תקופה ארוכה:

**"ש: הוא דרש? הוא ביקש? אני פשוט מנסה להבין את הסיטואציה.
ת: הוא פשוט הסתכל עליי והלך. כאילו, לצהריים.
כב' הש' חסון: ומה? סליחה?
העדה, גב' ...: 'בואי נצא לצהריים'.
עו"ד אשכנזי: זה היה קוד בשבילו לקיום יחסי מין?
העדה, גב' ...: כן. זה היה ברור. אני לא יכולה"**
(שורות 4-9 בעמ' 33 לפרוטוקול)

50. אף במסגרת המסמך שכתבה התובעת במסגרת הטיפול אצל ד"ר ... ציינה בהקשר זה, כי:

**"מאותה ירידה לשוליים באותו היום, כל יום היינו יוצאים יחד לצהריים ארוכים. קיבלתי את השקט שרציתי במחיר גבוה מאוד. אם הייתי עושה מה שהוא אומר כבר לא היו כעסים, כבר לא היו העלבונות הוא הפך נחמד. אני זוכרת שנכנסתי ל... (מנכ"ל החברה ובעליה, ד.ח.ז.) רועדת כולי ואמרתי לו שהצלחתי להרגיע את ... (סוכן המכירות, ד.ח.ז.) שהכל בסדר עכשיו והוא חייד ואמר שהוא שמח לשמוע אז הוא לא ידע מה המחיר ששילמתי בשביל השקט.
אבל אח"כ לכולם היה ברור מה המחיר לשקט ולזה ש... (סוכן המכירות, ד.ח.ז.) הפך לנחמד. היינו הולכים כל יום להפסקות צהריים שנמשכו גם שעותיים שלוש כולם ראו**

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 45165-09-15

אותנו הולכים וחוזרים והוא עם חיוך ואני קפואה וכולם
שתקו כך במשך שנתיים. הייתי שפחת המין שלו, בצידי
הדרכים, בשדות, במכולה ואפילו במיטה של האמא המתה
שלו".

ובהמשך:

"כל הזמן הזה ש... (סוכן המכירות, ד.ח.ז) פוגע בי פיזית
ונפשית הוא דואג להעלות שכר, רכב, טלפון לגרום לי להבין
שבזכותו אני מרוויחה יותר שבזכותי ... (בעלה של התובעת,
ד.ח.ז) יכול לפתח את העסק כי אני מצליחה לפרנס בלעדיו
ושהכל בזכותו ואם לא הוא ... (בעלה של התובעת, ד.ח.ז) לא
היה מצליח בעסק כי אני לא הייתי עובדת ואז הוא היה
חייב לחזור להיות שכיר".

וכן:

"... מי יבין כולם ב... (בחברה, ד.ח.ז) לצידו, הרי אמרו לי
בצורה ברורה שצריך להתיישר לפי ... (סוכן המכירות,
ד.ח.ז)..."

51. על אופי היחסים שבין התובעת לבין סוכן המכירות ניתן ללמוד אף מהודעתה
בפני חוקר המוסד ולפיה:

"... אצל לקוחות היינו 5 דקות, ושאר היום היינו בצידי
הדרך, לא בתי מלון ולא כלום. באותה תקופה כבר הייתי על
כדורי הרגעה. אם הייתי מסרבת לו היה צועק ונותן לי
להבין כמה אשלם על זה למחרת..."
(שורות 6-3 בעמ' 7 להודעת התובעת בפני חוקר המוסד)

52. גרסתה של התובעת נתמכת אף במסמכים הרפואיים מזמן אמת.
כך למשל, צוין בחוות דעתה של הפסיכולוגית שטיפלה בתובעת, גב' ..., מיום
4.9.2012 (נ/11), שנערכה בסמוך למועד עזיבתה של התובעת את החברה, למעלה
משנה לפני הגשת טופס התביעה לביטוח הלאומי, ושלא לצורך התדיינות
משפטית:

"... (התובעת, ד.ח.ז) הגיעה לחברת ... לאחר חופשת לידה
ועבדה שם כ-5 שנים. מתאוריה עולה כי לאורך כל השנים
תפקדה היטב והיתה עם מוטיבציה גדולה להצליח
ולהתקדם. עם זאת, למן ההתחלה מספרת שחוותה יחס
משפיל ומזלזל מצד ... (סוכן המכירות, ד.ח.ז), מהנדס
מכירות אשר היה ממונה עליה. ובנוסף מתארת יחס כוחני
מאוד מצידו, עד לכדי מתעלל. בשנתיים האחרונות

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 45165-09-15

לעבודתה, החל קשר פיזי ומיני בין השניים, כש...
(התובעת, ד.ח.י) מתארת שלצד זאת הגביר את האחיזה
עליה, היה צמוד אליה פיזית באופן תמידי וכפייתי, שלט
בה דרך מבטים ושפת גופו, עקב אחריה והבהיר שרק דרכו
ובהיותה תחת שליטתו תוכל להתקדם. שאף אחד לא
יתיחס אליה ללא מילתו. אכן כשניסתה ... (התובעת,
ד.ח.י) לפנות למנהלים שונים בחברה, לאותת שבמצוקה,
זכתה ליחס אטום ומנוכר. היתה בתחושה שכולם מעלימים
עין. ... (התובעת, ד.ח.י) חשה מצוקה גדולה ושמאבדת את
עצמה. היא התחילה לחלק בלילות מזון לנזקקים, פנתה
לסמים ואלכוהול והתקשתה לתפקד. פנתה לסיוע של
מספר קאוצ'רים וכן פסיכיאטרים..."

53. אולם, לטעמנו, "מלכת הראיות" היא המחברת בה גוללה התובעת את סיפורה,
בכתב ידה, במשיכת מכחול אחת, כחלק מהטיפול הנפשי אותו עברה אצל ד"ר
....

חלק קטן מהדברים שכתבה התובעת במחברת זו צוטט בפתיח לפסק הדין,
וחלקים נוספים צוטטו, ועוד יצוטטו, בגוף פסק הדין.

54. במסגרת חקירתה הנגדית, העידה התובעת ביחס לדברים שכתבה במחברת
כדלקמן:

"לאט לאט, נוצרה בנינו מערכת יחסים של אמון, והיא
הייתה פשוט מטפלת טובה, היא פשוט. לאט, לאט,
בצעדים קטנים, היא הביאה אותי לנקודה שהייתי צריכה
לרשום את כל מה שקרה. ואז כשרשמתי את זה, פשוט
האותיות כאילו, זה קפץ לך לעיניים. ואתה אומר, אתה
מבין את הסיפור של עצמך. כאילו, אתה קורא את זה,
הייתי צריכה גם לקרוא את זה בקול רם. ואת כאילו קוראת
את הסיפור שלך מבחוץ, ואת מבינה איפה את היית.
חושבת שרק אז בנקודה הזאת הבנתי מה קרה לי באמת.
קראתי את זה כאילו אני קוראת על מישהו אחר שחוה את
זה. והייתי המומה שזה קרה לי. כאילו, זה היה כאילו
לראות. ריחמתי על האישה שקראתי את מה שקרה לה.
כאבתי אותי דרך הסיפור. ואז אני זוכרת שיצאתי ממנה, גם
היא הייתה מאוד נסערת. שתינו היינו מאוד נסערות.
והבנתי בפעם הראשונה מה קרה שם. גם הייתי מספיק
חזקה, הייתי גם עם כדורים. הייתי מספיק חזקה כדי
להכיל את זה, ולקבל את זה, שזה מה שקרה. כי אני חושבת
שעד הרגע הזה לא הייתי מוכנה לקבל את זה שעשו לי דבר
כזה. שמישהו מסוגל, שאני מסוגלת לתת למישהו לעשות
לי את זה. תמיד חשבתי שאני חזקה, ושאני דעתנית, או
אעמוד על שלי. וכל מה שאני, כל הבושה הפכה להיות מעין
חמלה כלפיי עצמי. ממש מחלתי לעצמי. רק אז באמת

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 45165-09-15

הבנתי שזה לא, שאני לא צריכה להתבייש. שאני לא, שאני
לא משחק בעיניי אף אחד יותר. זה היה מבחינתי רגע
מכונן. לא חושבת שהייתי פנויה לפני כן, או מסוגלת לפני
כן להבין, או להגיד במילים, את מה שחוויתי שם. הייתי
בנתק מוחלט. סליחה.
באמת זה, אתה לא יכול לתפוס את זה, להגיד, 'אני
הסכמתי שזה מה שיקרה לי', ועוד להגיד את זה למישהו
שזה מה שאני אפשרתי."

(שורה 15 בעמ' 43 עד שורה 4 בעמ' 44 לפרוטוקול)

55. התובעת כתבה, אפוא, את הסיפור לעצמה, שעה שסביר להניח שלא העלתה על
דעתה כי דבריה אלה יגיעו להתדיינות משפטית. משכך, מצאנו לייחס משקל רב
לדברים שכתבה במחברת.

56. אם בכל אלה לא די, הרי שחיזוק נוסף לגרסת התובעת מצאנו אף בעובדה שהן
החברה והן סוכן המכירות שילמו לה פיצוי כספי במסגרת הליך הגישור
שהתקיים בתביעה האזרחית שהגישה כנגדם התובעת.
בפרט, מצאנו חיזוק לגרסת התובעת בעדותו של מנכ"ל החברה, לפיה החברה
מצאה לשלם לה סכום זה כמענק הסתגלות ולא כפיצוי בגין מעשיו של סוכן
המכירות (שורה 30 בעמ' 6 עד שורה 16 בעמ' 7 לפרוטוקול). עדות זו אינה עולה
בקנה אחד עם תוכנו של הסדר הגישור, ועם העובדה שסכום זה שולם רק מכוח
הסדר הגישור, ולא קודם לכן, עם פרישתה של התובעת. אף עדותו של סוכן
המכירות, לפיה הסכים לשלם לתובעת פיצוי בסך של 40,000 ₪ שכן סכום זה
מהווה "דמי מטרד. זוטות", יש בה כדי לחזק את גרסת התובעת (שורות 12-21
בעמ' 21 לפרוטוקול).

57. הנה כי כן, התובעת הציגה בפנינו לכל אורך הדרך גרסה אמינה, אחידה
וקוהרנטית, הנתמכת במסמכים מזמן אמת וביתר העדויות שהובאו בפנינו.
מנגד, גרסת הנתבע, לפיה בין סוכן המכירות לבין התובעת התנהל רומן
בהסכמה, לא זאת בלבד שלא נתמכה ולו בראשית ראיה, אלא שהיא אף עומדת
בניגוד לעדותו של העד המרכזי מטעמו.

58. עיון בדוח שערכה הממונה (נ/3) מעלה, כי סוכן המכירות מסר לה שהתובעת היא
שפיתתה אותו לקיים עמה יחסי מין:

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 45165-09-15

1 .. זימנתי את ... (סוכן המכירות, ד.ח.ז.) לשיחה הסברתי
2 לו את התלונות המופנות כלפיו, ... (סוכן המכירות, ד.ח.ז.)
3 היה "בהלם" מהאשמות, סיפר שבמשך כל השנים שבהם
4 הם עבדו יחד הם היו חברים טובים וכי תמיד ניסה לעזור
5 לה להתקדם, ... (מנהל השיווק, ד.ח.ז.) לא רצה לקדם אותה
6 והוא דחף אותה להתקדם... ובתקופה שבה אימו נפטרה ...
7 (התובעת, ד.ח.ז.) עזרה לו מאוד והייתה לצידו והקשר המיני
8 הראשון נוצר במהלך נסיעה שבה היא אמרה לו "בוא נעשה
9 טעות שבו ימינה" וכך התחיל ה"רומן"...

10 ...
11 לדברי ... (סוכן המכירות, ד.ח.ז.) הוא היה במצב לא קל
12 "לכל גבר יש סף פיתוי".
13 (המרכאות במקור, ההדגשות אינן במקור, ד.ח.ז.)
14

15 59. במסגרת חקירתה הנגדית, אישרה הממונה כי דברים אלה נכתבו על סמך דברים
16 שמסר לה סוכן המכירות בזמן אמת (שורה 24 בעמ' 11 עד שורה 11 בעמ' 12
17 לפרוטוקול).

18
19 60. אלא שבניגוד לאמור בדוח של הממונה, העיד בפנינו סוכן המכירות במסגרת
20 חקירתו הנגדית, כי לא היו דברים מעולם.

21
22 ש. אז כש ... (הממונה, ד.ח.ז.) אומרת שהקשר המיני
23 הראשון נוצר בנסיעה באוטו שהיא אומרת לך בוא
24 נעשה טעות?
25 ת. לא היה ולא נברא.
26 ש. כשאתה אומר שהיא כל פעם הראתה סימן מצוקה
27 אני הלכתי אחורה והיא זו שהתקשרה
28 ת. לא היה ולא נברא, לא זוכר שאמרתי דבר כזה אי
29 פעם.
30 ש. כאשר ... (הממונה, ד.ח.ז.) אומרת לדברי ... (סוכן
31 המכירות, ד.ח.ז.), הוא היה במצב לא קל, לכל גבר יש
32 סף פיתוי?
33 ת. לא היה. לא אמרתי כזה דבר.
34 ש. "היא ידעה לחבק וללטף גם כשהתעמתתי איתה על
35 הקשר עם ... (מנהל השיווק החדש, ד.ח.ז.) היא
36 חיבקה ונישקה אותי..."
37 ת. לא היה.
38 ש. "שתלך עם מי שהיא רוצה..." "רק התנשקתי עם ...
39 (מנהל השיווק החדש, ד.ח.ז.) כי רציתי להתנתק
40 ממך"
41 ת. לא היה."
42 (שורה 32 בעמ' 22 עד שורה 10 בעמ' 23)

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 45165-09-15

61. עדותו זו של סוכן המכירות, העד המרכזי מטעם הנתבע, לפיה מעולם לא התקיימו יחסים מיניים בינו לבין התובעת, שומטת את הקרקע תחת גרסת הנתבע, לפיה האירוע הראשון אכן אירע, אלא שהוא היווה חלק מרומן בהסכמה.
62. יתר על כן. בניגוד גמור לעדותה של התובעת, שהייתה, כאמור, אחידה, קוהרנטית ומהימנה עלינו עד מאד, הרי שעדותו של סוכן המכירות הייתה בלתי מהימנה ורצופת סתירות.
63. כך למשל, העיד בפנינו סוכן המכירות, כי מעולם לא התקיים מגע מיני בינו לבין התובעת, כי אם "רומן וירטואלי" בלבד, הבא לידי ביטוי בשליחת מסרונים מחוץ לשעות העבודה.
- עוד הוא העיד בפנינו, כי הוא "דבק באותה גרסה מלכתחילה".
- אמירה זו, יש בה כדי ללמד על כך שהגרסה אותה הוא הציג היא הגרסה בה הוא בחר לדבוק, ולא דווקא הגרסה המשקפת את המציאות לאשורה.
- ש. אתה אומר שמה שכתוב פה בפסקה (הכוונה לפסקה שצוטטה לעיל, שמתחילה במילים : זימנתי את סוכן המכירות, ד.ח.ז) לא נכון?**
- ת. לא נכון.**
- ש. מה האינטרס של שרה לכתוב דברים?**
- ת. תשאל אותה.**
- ש. ... (הממונה, ד.ח.ז) אמרה ואני בדקתי איתה שזה הסיכום של מה שנאמר מפיו ואני אפילו ציטוט זה לא מה שאני אמרתי, יכול להיות שזה לא נכון, יכול להיות שדברים יצאו מהקשרים וזה מה שהיא רצתה להבין בסערת כל תרחישי האירוע. אני דבקתי באותה גרסה מלכתחילה והדברים שלי היו ברורים ואם היא לא הבינה יכול להיות שהיא פירשה את הדברים לא נכון. הגרסה שהייתה בינינו קשר אפלטוני כאשר הרומן הווירטואלי שהתרחש היה פלירטטים והתכתבויות מחוץ לשעות העבודה ובסופי השבוע.**
- ש. אתה מסכים שהיה ביניכם איזשהו רומן?**
- ת. אפלטוני. לא היה מגע מיני ולא שום קשר פיזי ביני לבין ... (התובעת, ד.ח.ז) וזה מה שאמרתי בעדות שלי.**
- ש. אז ... (הממונה, ד.ח.ז) המציאה?**

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 45165-09-15

ת. אני לא יודעת מה ... (הממונה, ד.ח.ז) עשתה. אני מעיד על מה שהיה".
(ההדגשות אינן במקור, ד.ח.ז, שורות 14-1 בעמ' 22 לפרוטוקול)

64. סוכן המכירות נשאל בחקירתו הנגדית אם שמר העתק מההתכתבויות שעשויות היו לתמוך בגרסתו, אולם השיב בשלילה (שורות 20-15 בעמ' 22 לפרוטוקול), ואף בכך יש כדי להחליש את מהימנות גרסתו.

65. כמו כן, מצאנו סתירות בעדותו של סוכן המכירות. כך למשל, בבית הדין העיד סוכן המכירות ביחס לנסיבות סיום עבודתו של מנהל השיווק החדש כי "הוא לא מצא את מקומו בחברה, זה הכל" (שורה 21 בעמ' 24 לפרוטוקול), והכחיש את הטענה כי הקשר שלו עם התובעת בא לידי סיום בעקבות הקשר שבינה לבין מנהל השיווק החדש (שורות 24-22 בעמ' 24 לפרוטוקול). לעומת זאת, מדוח הסיכום של הממונה עולה כי ציין בפניה כי מה שהביא את הקשר שבינו לבין התובעת לידי סיום, הוא הקשר שבינה לבין מנהל השיווק החדש.

66. עובדה נוספת שיש בה כדי להשליך על מהימנות גרסתו של סוכן המכירות, היא העובדה כי במסגרת חקירתו במשטרה בשל תלונה שהגישה כנגדו התובעת בגין הטרדות טלפוניות, לא ציין כי יחסיו עם התובעת לא כללו קשר אינטימי או פיסי, וכי היה מדובר ב"רומן וירטואלי" ואפלטוני בלבד. כשנשאל בחקירתו הנגדית בבית הדין מדוע לא ציין כי יחסיו עם התובעת לא כללו יחסים מיניים, לא היה בפיו הסבר מניח את הדעת (שורות 8-4 בעמ' 25 לפרוטוקול; ההודעה הוגשה לתיק בית הדין בהסכמת הצדדים ביום 8.1.2019)

67. הנה כי כן, עדותו של סוכן המכירות, לא זאת בלבד שהייתה רוויה בסתירות, ולא זאת בלבד שאינה עולה בקנה אחד עם יתר הראיות שבתיק, אלא שאין היא מתיישבת עם גרסת הנתבע עצמו, שלא הכחיש קיומם של יחסים מיניים בין התובעת לבין סוכן המכירות.
מנגד, כפי שפורט בהרחבה לעיל, גרסת התובעת נסמכת על אדנים מוצקים.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 45165-09-15

68. נוכח כל האמור – אנו קובעים כי מערכת היחסים שבין סוכן המכירות לתובעת לא הייתה מערכת יחסים רומנטית, וכי האירוע הראשון, כמו גם אלה שבאו לאחריו, היוו הטרדה מינית קשה.

69. באשר להיבט האובייקטיבי של האירוע הראשון – דומה כי אין צורך להכביר מילים ביחס למידת הריחוק של אירוע שכזה משגרת העבודה הרגילה, ועל פוטנציאל השפעתו על מצבו הנפשי של מבוטח סביר.

70. ההיבט הסובייקטיבי לקיומו של אירוע מיוחד, אף הוא מתקיים בענייננו, שכן כפי שיפורט להלן, הוכח בפנינו כי האירוע הראשון הותיר על התובעת חותם עמוק, וגרם לה לשבר נפשי חריף, ששיאו היה ניסיון ההתאבדות, כשנה ומחצה לאחר מכן, בפברואר 2011 (העתק מתעודת חדר המיון צורף כנספח ה' לתצהיר התובעת).

71. מהראיות שהונחו בפנינו עולה כי לאחר האירוע הראשון, נקלעה התובעת למצב נפשי קשה, במסגרתו חשה כי היא מנותקת מרגשותיה, וכי היא **"עובדת על אוטומט"**.

מצב נפשי זה, הוא גם זה שאפשר את המשך היחסים המיניים עם סוכן המכירות, ולא יחסים רומנטיים בין השניים.

72. במסגרת תצהירה, העידה התובעת כי לאחר האירוע הראשון פעלה **"ללא רגש, ללא כאב, ללא פחד, ללא תחושה והתנתקתי מרגשותיי"** (סעיף 20 לתצהירה). עדותה זו עולה בקנה אחד אף עם הודעתה בפני חוקר המוסד ולפיה: **"כל התקופה הזו התכחשתי למציאות, תפקדתי בלי לחשוב"** (שורה 18 בעמ' 9 להודעת התובעת).

73. אף במסגרת חקירתה הנגדית העידה התובעת, ביחס למצבה הנפשי לאחר האירוע הראשון, כי :

"פשוט מאותו רגע אתה, כאילו הגוף נפרד מהראש, מהנפש. כאילו הופך להיות מנותק, פשוט. לא להרגיש כלום, לא להרגיש כאב פיזי. אתה לא מרגיש שכואב לך

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 45165-09-15

1 אפילו. אתה לא מרגיש כלום. אתה כאילו נכנס לאיזה עולם
2 שאתה עוטף את עצמך, בעולם כזה של שקט".
3 (שורות 27-30 בעמ' 32 לפרוטוקול)

4
5 74. מהעדויות שהובאו בפנינו אף עולה, כי התובעת חשה בושה לספר על האירוע
6 והדחיקה אותו, שכן חששה שנושאת באחריות לאירועים מאחר שהיא זו שיזמה
7 את הפגישה שקדמה לאירוע הפרדס.

8
9 75. זו גם הסיבה בשלה התובעת לא פירטה את אירועי האירוע הראשון במסגרת
10 טופס התביעה ובהודעתה לחוקר המוסד.
11 התובעת נחקרה בחקירה נגדית בהקשר זה, ובין היתר ציינה את הדברים
12 הבאים:

13 "כשאתה חווה דבר כזה. המחשבה היא לא לזכור את זה,
14 או לתעד את זה. המחשבה היא להעלים את זה, לא להרגיש
15 את זה, לא לחוות את זה, לא לזכור את זה. אני כל הזמן רוצה
16 לשכוח את זה. כל מה שאני מתעסקת איתו כל יום מאז זה
17 לשכוח את זה. לא לזכור את זה. לא לתעד את זה".
18 (שורות 15-18 בעמ' 35 לפרוטוקול)

19
20 ובהמשך:

21 "האירוע של הפרדס נמחק. הוא, מהרגע שמה שקרה שם,
22 עד שהגעתי לד"ר ..., הוא לא היה קיים. אי אפשר להמשיך
23 לחיות, אי אפשר להתנהל עם האירוע הזה. שהוא רץ לך
24 בראש, אתה עוצם את העיניים בלילה ואתה רואה אותו.
25 ואתה לא יכול להמשיך להתנהל איתו. אתה לא יכול לספר
26 אותו. אתה לא יכול לספר אותו לעצמך. אז לספר אותו
27 למישהו אחר?"
28 (שורות 18-22 בעמ' 39 לפרוטוקול)

29
30 וכי:

31 "הניסיון שלי זה היה להתרחק מהאירוע, להתרחק ממנו,
32 לחזור לתפקוד. ברמה התפקודית, היום יומית. לא הייתי
33 תלויה (צ"ל: פנויה, ד.ח.ז) בכלל לחפור פנימה"
34 (שורות 4-5 בעמ' 41 לפרוטוקול)

35
36 ובהמשך:

37 "ניסיתי להדחיק את זה, האשמתני את עצמי בזה שהאירוע
38 הזה נגרם בגללי"
39 (שורות 16-17 בעמ' 41 לפרוטוקול)

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 45165-09-15

עוד ראו עדות התובעת בהקשר זה, בשורות 15-11 בעמ' 29 לפרוטוקול.

76. עדותה זו של התובעת עולה בקנה אחד עם הודעתה בפני חוקר המוסד, במסגרתה העידה כי "התביישתי ולא סיפרתי על הקשר המיני בינינו" (שורה 20 בעמ' 11 להודעת התובעת).

77. רק לאחר סדרת הטיפולים שעברה התובעת אצל ד"ר ..., ולאחר שהוגשה התביעה למוסד לביטוח הלאומי, הבינה התובעת שסוכן המכירות פגע בה וניצל אותה, וכי לא היא אשמה (סעיף 17 לתצהיר התובעת; שורה 30 בעמ' 28 ושורות 8-9 בעמ' 29 לפרוטוקול).

וכך כתבה התובעת באותה מחברת, במסגרת הטיפול אצל ד"ר ...:

"...בכל הפעמים שסיפרתי את הסיפור שלי תמיד החלק הזה נעלם, התביישתי האשמתי את עצמי שלא עשיתי כלום שלא אמרתי כלום לא התנגדתי, לא יכולתי להתנגד את זה אני מבינה היום. עד עכשיו האשמתי את עצמי שאני עשיתי את זה לעצמי שאני הזמנתי את זה שאני יצרתי את הסיטואציה שאני גרמתי לו להבין לא נכון שאני ורק אני אשמה שאני הלכתי אל הצוק וקפצתי אליו, ושאני לא יכולה להאשים אף אחד ברגע הזה רק את עצמי.

האשמה הזאת התסכול שאם לא הייתי לוקחת אותו לארוחת הצהריים כל זה לא היה המחשבה שאני אחראית לזה האשמה שלי לא נתן לי להזכיר את מה שהיה, האשמה עידנה את הסיפור שהיה לי יותר קל להמשיך לחיות ומה יחשבו עלי כולם הרי אם אני מאשימה את עצמי אז ברור שכולם חושבים שאני אשמה רק אחרי עשרות טיפולים עם ד"ר...הבנתי באיזה מצב אני הייתי ושאני לא אשמה רק עכשיו אני סולחת לעצמי ומבינה שהוא האשם שאותה ירידה לכביש הייתה שלו שהוא הבין את מצבי הנפשי וניצל את ההזדמנות. הוא ראה אותי פצועה וניצל את הרגע אותו רגע שהפך לשגרה ארוכה...

אחרי אותה פעם ראשונה הסתובבתי כמו מכונה עובדת על אוטומט לא נותנת לזה לחדור אלי. יש לי...ילדים בבית שצריכים אותי יש לי בעל עם עסק חדש עובדת על אוטומט. אין רגש אין כאב אין פחד אין כלום אין תחושה כלום ריק פנימי עצום לא מתעסקת בזה הולכת לארוחות הצהריים כמו רובוט הולכת לעבודה כמו זומבי מנותקת מעצמי מנותקת מהסביבה.

עד שלא יכולתי יותר לא יכולתי להסתכל על עצמי לא יכולתי להסתכל על ... (בעלה של התובעת, ד.ח.ז) הכאב היה

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 45165-09-15

חזק ממני ואי אפשר לצעוק הבושה, האשמה, מה אומרים
למי, מי יבין כולם ב... (בחברה, ד.ח.ז.) לצידו, הרי אמרו לי
בצורה ברורה שצריך להתיישר לפי ... (סוכן המכירות,
ד.ח.ז.) ...
...אחרי הפגישה עם ד"ר...הבנתי למה נעלמו חלקים
מהסיפור, הבנתי למה בחרתי לא לספר את אותו רגע שבו
... (סוכן המכירות, ד.ח.ז.) ירד לשוליים. עד עכשיו חשבתי
שאני גרמתי לזה, האשמותי את עצמי בגורלי, כעסתי על
עצמי ולא יכולתי להאמין שמישהו יחשוב אחרת ממני,
לקחתי את האחריות למה שקרה עלי, רק אחרי אותה
פגישה עם ... הבנתי שלא ראיתי את המציאות נכון שחייתי
במציאות של פחד, כאב תסכול מציאות שהיתה מושפעת
מאותם אירועים שחוויתי...

...ואני שתקתי בשביל לא להכביד על ... (בעלה של התובעת,
ד.ח.ז.) שהעסק יצליח ואני אעזוב את הסיוט הזה...
במשך הזמן התחלתי לקחת כדורי הרגעה לא יכולתי לחיות
עם עצמי, סיוטים בלילות, לא מצליחה להירדם, פחדים
חרדות מהיום שהולך לבוא. הייתי רוב הזמן מנותקת
מהסביבה גוף בלי נשמה הבנתי שצריך לסבול בשקט עוד
קצת עד ש... (בעלה של התובעת, ד.ח.ז.) יתחזק".

78. הנה כי כן, התובעת חשה בושה לספר את שאירע לה, והדחיקה את האירוע
הראשון ואת האירועים שבאו לאחריה, מחשש שמא היא זו שנושאת באחריות
לו, מאחר שהיא זו שיזמה את הפגישה שקדמה לו.

79. דברים אלה יש בהם כדי להעיד לא רק על מצבה הנפשי הקשה של התובעת
בעקבות האירוע הראשון, אלא יש בהם אף כדי לספק הסבר מניח את הדעת לכך
שלא ציינה את פרטי האירוע הראשון בטופס התביעה ובהודעתה לחוקר המוסד.

80. התובעת אף העידה במסגרת הודעתה לחוקר המוסד ש"הייתי נסערת. זו היתה
הפעם הראשונה שנדרשתי לספר באופן בלתי אמצעי, בלי מתווך על המעשים"
(סעיף 18 לתצהיר התובעת).

81. אין בידינו לקבל, אפוא, את טענת הנתבע, לפיה העובדה שהתובעת לא ציינה את
פרטי האירוע הראשון בטופס התביעה ובהודעתה לחוקר, מאיינת את גרסתה.

82. ומכאן - נשוב לאופן תגובתה הסובייקטיבי של התובעת לאירוע הראשון,
ולעוצמתה של אותה תגובה.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 45165-09-15

83. מצבה הנפשי של התובעת בעקבות האירוע הראשון לא בא לידי ביטוי רק בניתוק הגוף מהנפש ובתפקוד "במצב של אוטומט", כפי שכינתה זאת התובעת. התובעת אף העידה בפנינו, כי מאז האירוע הראשון, שהתרחש, כאמור, במסגרת ארוחת צהריים, לא הייתה מסוגלת עוד לאכול ארוחות צהריים, ואיבדה ממשקלה, עד שהגיעה למשקל של כ-38 ק"ג:

ש"ש. לאורך הזמן אם זה המשיך?
ש: כן, אחרי האירועים של הפרדס. נכון, אחרי האירוע של הפרדס.
ת: אחריו זה היה המון. זה היה, כבר לא אכלתי צהריים. יותר לא אכלתי צהריים.
ש: הוא דרש? הוא ביקש? אני פשוט מנסה להבין את הסיטואציה.
ת: הוא פשוט הסתכל עליי והלך. כאילו, לצהריים.
כב' הש' חסון: ומה? סליחה?
העדה, גב' ...: 'בואי נצא לצהריים'.
עו"ד אשכנזי: זה היה קוד בשבילו לקיום יחסי מין?
העדה, גב' ...: כן. זה היה ברור. אני לא יכולה. אם היית רואה איך הייתי נראית אז, אני חושבת ששקלתי 38 קילו. לא אכלתי צהריים. גם כי לא יכולתי לאכול פיזית כבר כלום. תודה. לא תודה, תודה.
עו"ד קלנברג לוי: תביא, תביא לה (הכוונה למקליט שהקליט את הדיון ההוכחות, והגיש באדיבותו לתובעת ממחטות לנגב את דמעותיה בזמן שהעידה, ד.ח.ז.).
העדה, גב' ...: יותר לא אכלתי צהריים. בוא נגיד שכל בן אדם נורמלי יוצא לאכול ארוחת צהריים, אני כבר לא אכלתי יותר צהריים."
(שורות 1-14 בעמ' 33 לפרוטוקול)

84. התובעת אף העידה בפנינו כי ראתה במנהל השיווק החדש "המושיע שלי" (שורה 1 בעמ' 47 לפרוטוקול) וכי "... (מנהל השיווק החדש, ד.ח.ז.) הוא, אם לא הוא, לא יודעת איך זה היה נגמר. אני הייתי גומרת את עצמי בטוח" (שורות 13-14 בעמ' 47 לפרוטוקול). אף בעדות זו יש כדי ללמד על המשבר הנפשי העמוק אליו נקלעה התובעת בעקבות יחסיה עם סוכן המכירות.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 45165-09-15

85. אף בחוות הדעת של הפסיכולוגית גב' ... מיום 4.9.2012 (נ/11), שנערכה סמוך לאירועים, עוד בטרם הגשת התביעה, ושלא לצורך התדיינות משפטית, צוין כי:

"להתרשמותי, ... (התובעת, ד.ח.ז) מגיבה תגובות פוסט טראומטיות אלו כתוצאה מהמצאות תחת שליטה רודנית, נפשית, פיזית ומינית ממושכת... עשתה שימוש קבוע בסמים כדי להרגע, היא חשה מבושת, מושפלת מוכתמת וטמאה, "הייתי זונה" והתקשתה לספר את שעבר עליה".

86. שיאו של המשבר הנפשי אליו נקלעה התובעת בעקבות האירוע הראשון והאירועים שבאו לאחריה הוא ניסיונה לשים קץ לחייה, בפברואר 2011.

מעדותה של התובעת עולה, כי הגורם שהוביל לניסיון זה היה הסירוב בו נתקלה בקשתה להיות סוכנת עצמאית, במטרה להתנתק מסוכן המכירות, ותחושתה כי לא תוכל להשתחרר מכבליו (סעיפים 7, 8, ו-21 לתצהיר התובעת).

התובעת העידה בהקשר זה כי: "כאשר קיבלתי את התשובה הזו ידעתי שאין לי מענה ועזרה מצד הדרג הבכיר יותר בחברה מצד שני לא יכולתי להמשיך לסבול את ההשפלה ומעשיו של ... (סוכן המכירות, ד.ח.ז). באותה נקודת זמן, השיחה גרמה לי לייאוש עד למצב שבו ביום 21/2/11 נקטתי באמצעי קיצוני וניסיתי להתאבד באמצעות מנת יתר של כדורים" (סעיף 7 לתצהיר התובעת, וראו גם שורות 12-14 בעמ' 6 להודעת התובעת בפני חוקר המוסד).

87. אף במסגרת הדברים שכתבה התובעת במחברת במסגרת הטיפול אצל ד"ר ..., להם מצאנו, כאמור, לייחס משקל רב, ציינה התובעת בהקשר זה כי:

"...אבל לא יכולתי לחיות יותר, לסבול יותר ההשפלה הבושה הכאב חנקו אותי והחלטתי לנסות להתאבד לסמן לסביבה שאני במצוקה שאני זקוקה לעזרה. לקחתי את כל הכדורים שהיו לי בבית ובלעתי חלק לא רציתי למות רציתי עזרה ולא ידעתי איך לבקש... הייתי מחפשת עזרה באינטרנט רושמת "מצוקה" "עזרה".

88. בכל אלה, יש כדי להעיד על ההשפעה הקשה של האירוע הראשון, ואלה שבאו בעקבותיו, על מצבה הנפשי של התובעת.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 45165-09-15

89. נוכח כל האמור, אנו סבורים כי עלה בידי התובעת להוכיח כי האירוע הראשון
השפיע עמוקות על מצבה הנפשי, ומשכך היווה אירוע מיוחד בעבודה, אף מן
ההיבט הסובייקטיבי.

האירוע השני – ניסיון ההתאבדות

90. כפי שפורט לעיל, ניסיון ההתאבדות מחודש פברואר 2011 היווה ביטוי למצוקה
אותו חשה התובעת בעקבות יחסיה עם סוכן המכירות, אולם לטעמנו אין הוא
מהווה, כשלעצמו, אירוע חריג בעבודה, ומשכך דין התביעה בהקשר זה -
להידחות.

האירוע השלישי – "אני משחרר אותך"

91. הוכח בפנינו כי אף האירוע השלישי היה אירוע מיוחד בעבודה, המוגדר בזמן
ובמקום.

92. התובעת העידה כי האירוע ארע זמן קצר לאחר גיוסו של מנהל השיווק החדש
לתפקיד מנהל שיווק חדש בחברה, במסגרת שיחת טלפון שהתקיימה בינה לבין
סוכן המכירות (סעיפים 23-24 לתצהיר התובעת).

93. עוד העידה בפנינו התובעת כי מנהל השיווק החדש הבחין כי סוכן המכירות מנצל
אותה מינית, והציע לה לפנות למרכז לנפגעות תקיפה מינית (סעיף 23 לתצהיר
התובעת; עדות התובעת בשורות 9-17 בעמ' 46 לפרוטוקול). בנוסף היא העידה,
כי עצם ההכרה של המעשים על ידי גורם חיצוני הביאה לנקוט במעשה. משכך,
היא פנתה לסוכן המכירות בבקשה להביא את מערכת היחסים ביניהם לידי
סיום והוא בתגובה השיב לה כי: "אני משחרר אותך" (סעיף 24 לתצהיר
התובעת; שורה 33 בעמ' 46 עד שורה 6 בעמ' 47 לפרוטוקול)

94. עדות התובעת בבית הדין עולה בקנה אחד אף עם הודעתה בפני חוקר המוסד
ולפיה:

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 45165-09-15

"אחרי ש... (מנהל השיווק החדש, ד.ח.ז.) אמר לי שהוא לא יכול לעזור לי, ש... (סוכן המכירות, ד.ח.ז.) יותר חזק ממנו, אני צלצלתי ל... (סוכן המכירות, ד.ח.ז.) כדי לדבר איתו כי הבנתי שאני צריכה להמשיך את המצב ולהמשיך להכניע לו ... הוא אמר לי באנחה כזאת : "אני משחרר אותך". ובאותו רגע הבנתי כמה נמוך הגעתי, אמרתי לעצמי את מי משחררים, משחררים כלב מרצועה, משחררים עבד..." (שורות 6-10 בעמ' 9 להודעת התובעת בפני חוקר המוסד)

95. דברים אלה מתיישבים אף עם תוכנו של דוח הסיכום שערכה הממונה, במסגרתו ציינה האחרונה, בין היתר, כי :

"...מה שפיצץ את העניין הוא העובדה שהוא ראה שהיא "מתעסקת" עם ... (מנהל השיווק החדש, ד.ח.ז.) והסביר לה שזה דבר שלא יעשה כי ... (מנהל השיווק החדש, ד.ח.ז.) הוא המנהל שלו, טוען שאמר לה שמבחינתו הוא שיחרר אותה, כלומר אין לו בעיה להפסיק את הרומן ביניהם"

96. התובעת לא פסחה על אירוע זה אף בדברים שכתבה במחברת במסגרת הטיפול אצל ד"ר ... :

"... (מנהל השיווק החדש, ד.ח.ז.) הסביר לי ש... (סוכן המכירות, ד.ח.ז.) חזק מאוד ושקשה מאוד להזיז אותו, והוא גם שאל אותי אם יש לנו רומן ואני אמרתי שלא ושהוא בסגנון יובל המבולבל ואני יהונתן גפן שני עולמות שונים הפכים לעולם לא יהיה בינינו כלום. ואחרי כמה שבועות דיברתי שוב עם ... (מנהל השיווק החדש, ד.ח.ז.) והוא אמר לי שאי אפשר להזיז את ... (סוכן המכירות, ד.ח.ז.) שהוא חזק מאוד ושהוא מכניס הרבה כסף לחברה ו... (מנכ"ל החברה ובעליה, ד.ח.ז.) מרגיש תלוי בו. גם ... (מנכ"ל החברה, ד.ח.ז.) פחד ממנו. ואז ... (מנהל השיווק החדש, ד.ח.ז.) אמר לי שמשוה לא בסדר במערכת היחסים שיש לי עם ... (סוכן המכירות, ד.ח.ז.) ושכדאי לי ללכת למרכז לנפגעות תקיפה מינית אני פתחתי את העיניים חייכתי שמחתי ושתקתי ומאותו הרגע ... (מנהל השיווק החדש, ד.ח.ז.) דיבר איתי הרבה והבין מה קרה, שמחתי שמישהו אומר את מה שכולם בחרו להתעלם ממנו, נשברתי קרסתי התפרקתי לחתיכות. הבנתי שאני משתגעת ושסוף סוף מישוה ראה ואמר. באותו היום ניסיתי לדבר עם ... (סוכן המכירות, ד.ח.ז.) ואמרתי לו שהקוצרית שלי אמרה שאני צריכה להפסיק את מה שקורה והוא צרח עלי שסיפרתי לה ושהיא ממלאת לי את המח בשטויות ועכשיו אני משוחררת שהוא משחרר

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 45165-09-15

אותי ואז נפל האסימון שאני הייתי כמו שפוטה/כלבה
קשורה בחבל ועכשיו אני משוחררת..."

97. משכך הוכח בפנינו, כי דברים אלה אכן נאמרו.

98. באשר להיבט האובייקטיבי – בנסיבות הקונקרטיות של המקרה שלפנינו, קרי – תקופה ארוכה בה חשה התובעת ששימשה כשפחת המין של סוכן המכירות, הרי שלטעמנו, אמירה מעין זו מהווה התייחסות מבזה ומשפילה של סוכן המכירות ביחס למיניותה של התובעת, ומשכך, היא מהווה חלק ממסכת ההטרדות המיניות אותן עברה. מכאן, ניתן לראות באמירה זו אירוע היוצא מגדר שגרת העבודה הרגילה של התובעת, שהוא בעל השפעה נפשית אפשרית על "מבוטח סביר".

99. נזכיר, כי בהתאם להלכה הפסוקה ביחס להיבט האובייקטיבי, די שהתובע יניח בפני בית הדין ראשית ראיה' לכך שיש לראות באירוע בעבודה אירוע שניתן לראותו ככזה הכרוך במאמץ נפשי מיוחד, וכי מקום בו מקנן ספק, יש להפעילו לטובת התובע.

100. בנסיבות המקרה שלפנינו, אנו סבורים כי הובאה מעבר לראשית ראיה להראות כי אמירה זו מהווה אירוע מיוחד בעבודה מההיבט האובייקטיבי, ומכל מקום, אף אם קיים ספק בהקשר זה, הרי שיש להפעילו לטובת התובעת.

101. לאמור לעיל יש להוסיף, כי הובאו בפנינו ראיות לפיהן אמירה זו השפיעה עד מאד על מצבה הנפשי של התובעת.

הוכח בפנינו, כי על רקע אופי היחסים שבין התובעת לבין סוכן המכירות, שכאמור, נתפסו בעיניה כגביר ושפחת מין, שולט ונשלטת, ייחסה התובעת אמירה זו לאמירה שאומרים לעבד או לכלב, ומשכך – ראתה בה השפלה עמוקה. התובעת העידה כי "אמרתי לעצמי את מי משחררים? משחררים כלב, עבד" (סעיף 25 לתצהיר התובעת).

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 45165-09-15

102. עוד הוכח בפנינו, כי בעקבות אמירה זו היכתה בתובעת ההבנה כי התנהלה משך תקופה ארוכה כעבד או כבעל חיים ששמו עליו קולר, וכי אמירה זו גרמה לה לחשוף לראשונה את המתרחש בפני בעלה (סעיף 25 לתצהיר התובעת).

103. אף בחוות הדעת של הפסיכולוגית גב' ... מיום 4.9.2012 (נ/11), צוין בהקשר למצבה הנפשי של התובעת בעקבות דברים אלה:

"... (התובעת, ד.ח.ז.) מספרת שלבסוף אמר לה ... (סוכן המכירות, ד.ח.ז.) "אני משחרר אותך", ואז היכתה בה ההבנה המזעזעת לגבי פשר המציאות בה חיה – שהיתה כבעל חיים ששמו עליו קולר, אז יכלה לקרוא בשם למה שחשה זמן כה ממושך – השפלה עמוקה – ולמחרת פנה בעלה לחברה וחשף את שהתרחש..."

104. אנו סבורים, אפוא, כי יש לראות גם באירוע השלישי – אירוע מיוחד בעבודה, המצדיק מינוי מומחה רפואי

סוף דבר

105. אנו קובעים כי האירוע הראשון והאירוע השלישי היוו אירוע מיוחד בעבודה.

106. לאור החלטה זו, תינתן החלטה נפרדת בדבר מינוי מומחה.

107. לא נוכל לנעול את דברינו, מבלי לציין פעם נוספת, את האופן הרגיש והאנושי שבו ב"כ הנתבע, עו"ד עדי אזור-אשכנזי ניהלה את ההליך.

"...היום אחרי טיפול אני מבינה שאני לא אשמה, אני רוצה להיות שוב חופשית לחיות לחייך להמשיך בלי כאב בלי אשמה להשתחרר באמת, ואני אצליח".

ניתנה היום, ט"ו אייר תש"פ, (09 מאי 2020), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 45165-09-15

מר יצחק גליק

נציג ציבור מעסיקים

דפנה חסון-זכריה,

שופטת

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12